Блаженні дні і ночі на селі,
Землі Волинської родюче лоно
І дух полів, і голоси з балкона,
І крекіт жаб на вітровім крилі.

А в плесі тихім, мов на синім шклі
Вже позначились клешні Скорпіона,
І Антарес, як іскорка червона,
Уже горів в надобрієвій млі.

Я од'їздив, і оком астролога
Допитувався в зір, яка дорога
Мене провадить у майбутні дні.

А Скорпій гас в красі своїй недобрій,
І друг Стрілець виносив понад обрій
Свій срібний лук і приязні огні.